

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

מגילה בלי הפסקה

בימי הפורים מפעילים בתי חב"ד מוקדים מיוחדים לקריאת המגילה ברצף. במקומות רבים מוקמים אוהלים מיוחדים, שבהם יקראו את המגילה שוב ושוב, כדי לאפשר להמוני בתי ישראל לקיים את מצוות קריאת המגילה. באוהלים האלה יוכנו מראש כיפות, חוברות של מגילת אסתר, רעשנים ועוד. בכמה מקומות יקבלו המשתתפים אחרי קריאת המגילה שקיות של 'משלוחי מנות' ומטבעות ל'מתנות לאביונים', כדי שיוכלו מיד לקיים עוד שתיים ממצוות היום.

סמינר פסח

ארגון התקשרות מקיים סמינר פסח עם הרבנים עמרם מויאל, טוביה בולטון, אייל קרוצ'י והגב' רחל בולטון. סדר פסח, פנסיון מלא, הופעות, קייטנות לילדים, טיולים ועוד. טל' 03-9302030.

גיליון ה-1500

שבועון חב"ד, כפר חב"ד, יחגוג בשבוע הבא את גיליון ה-1500, במהדורה חגיגית. קוראים שבידם סיפורים הקשורים לעיתון, מוזמנים לפנות אל המערכת. ת"ד 4 כפר חב"ד, פקס' 03-9606418, דוא"ל: office@kcm.co.il.

אלבום שלישי

ישראל ורדיגר מגיש את אלבומו השלישי – אודה לקל. שנים עשר שירים במגוון סגנונות מוזיקליים. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:20	5:55	6:00	5:25
6:20	6:56	5:349	6:21

300 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

חג התחפושות: מי אנחנו באמת

רבים מאיתנו מתחפשים כל ימות השנה. אם נדע להסיר את המסכות ולמצוא את האמת הפנימית נגלה בני אדם אחרים לגמרי

פורים חושף את המהות הפנימית המאחדת אותנו. קריאת המגילה לפני חיילי צה"ל

שיהודים מפסיקים לשחק בתחפושות, מפסיק גם הקב"ה להסתיר את פניו ב'מסכות', והוא מגלה את ידו הגדולה.

כדי לשמר אחדות זו הכלילו חז"ל מרכיבים של אחדות ואהבת ישראל במצוות פורים. אנו שולחים מנות איש לרעהו ומשמחים את האביונים. זו תשובה ניצחת לטענת המן. אנו זוכרים וממחישים שאיננו עם "מפוזר ומפורד" חלילה אלא עם אחד ומלוכד.

כל יום פורים

מובן שאין איש חפץ שהקב"ה יאלץ אותנו להסיר את ה'תחפושות' וה'מסכות' עלידי גזרות רעות. כולנו רוצים ומקווים שנחשוף את האמת הפנימית שלנו ברצון, בשמחה וביוזמתנו האישית.

פורים מזכיר לנו כי צריך להסיר את ה'תחפושות'. במהות הפנימית שלנו אין ימין ואין שמאל, אין 'דתיים' ואין 'חילוניים', אין אשכנזים ואין ספרדים. יש רק יהודים חמים וטובים, המאמינים באל אחד ומחוברים לתורה אחת.

אמנם הפתגם העממי קובע ש'לא כל יום פורים', אבל את המסר הזה עלינו לשאת עמנו כל ימות השנה ולא רק בפורים. מעבר לכל ההבדלים וחילוקי הדעות, כולנו עם אחד. לפעמים צצות כל מיני 'תחפושות', אבל אין אלה אלא מסכות והצגה חיצונית. עמוק בפנים שוכנת בלב כולנו נשמה יהודית זכה וטהורה.

פורים נוהגים לה' תחפש. ילדים וגם מבוגרים לובשים דמויות מגוונות והבעות שונות ומשונות. אבל הכול מקבלים זאת ברוח טובה, שכן ברור כי אין זו אלא תחפושת.

למעשה, פורים מזכיר לנו כי רבים מאיתנו מתחפשים כל ימות השנה. אנחנו מציגים חזות מסוימת כלפי חוץ, שאינה משקפת בהכרח את המהות

האמיתית שלנו. אם נדע להסיר את המסכות ולמצוא את האמת הפנימית נגלה בני אדם אחרים לגמרי.

פעמים רבות ראינו כיצד ברגע של אמת נושרות בבתי אחת כל ה'תחפושות'. תכונות מופלאות מתגלות פתאום. בני אדם שנראו עד כה ציניים ואנוכיים חשפו טובילב נדיר ונדיבות ללא גבולות. כי באותו רגע של אמת הסירו מעליהם אותם אנשים את ה'תחפושות' וחשפו את מהותם האמיתית.

האומנם 'מפוזר ומפורד'?

קודם שהוכרזה גזרת המן נדמה היה שהעם היהודי מפוצל ומשוסע. היו שקראו ללכת למשתה אחשוורוש, והיו שהתנגדו נמרצות. היו שדגלו בהשתלבות בחיי התרבות של ממלכת פרס ומדי, והיו שראו בכך סכנה לקיומה של היהדות. כך גם אומר המן למלך אחשוורוש: "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד".

אבל כשהוכרזה הגזרה התלכד העם. פתאום נעלמו כל המחלוקות וכל השסעים. הכול התכנס, צמו והתפללו, מתוך אמונה עזה בכורא העולם, שומר ישראל. באותו רגע התברר שמראה הפירוד לא היה אלא תחפושת, ואילו בתוך תוכנו כולנו מאוחדים ומלוכדים.

התאחדות זו הובילה חישימהר לביטול גזרת ההשמדה ולמהפך המוחלט – 'ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם'. כי ברגע

מה קורה אצל הילדים

של אמונה וקשר עם הקב"ה תפרוץ החוצה ותתגלה, עד שהיהודים יהיו מוכנים למסור את נפשם בפועל למען הקב"ה. מרדכי ידע שכאשר נקודת היהדות תתגלה והיהודים יעמדו בתנועה של מסירות נפש - יתבטלו כל הגזרות כנגדם.

המן. חז"ל אומרים שחטאם של היהודים היה שהשתחוו לצלם, ולכן נגזרה עליהם בשמים גזרת ההשמדה. כשיהודי פועל נגד נקודת היהדות שלו, הוא פוגע בעצם הקשר שלו עם הקב"ה, וממילא הוא מסכן את קיומו, שכן מציאותו וקיומו של יהודי הם הקשר שלו עם הקב"ה.

המדרש מספר שמיד אחרי חתימת איגרות המן להשמדת היהודים הלכו המן וחבורתו וראו את מרדכי. באותה שעה הבחין מרדכי בשלושה תינוקות "שהיו באים מבית הספר", וביקש מהם: "פסוק לי פסוקך" - שיאמרו לו איזה פסוק למדו היום.

כל אחד מהילדים ציטט פסוק המבטא אמונה בה', שיגן על עם ישראל מפני אויביו. שמע זאת מרדכי, "שחק והיה שמח שמחה גדולה". שאלו המן לפשר השמחה, ומרדכי ענה: "על בשורות טובות שבישרוני, שלא אפחד מן העצה הרעה שיעצת עלינו".

הסיבה הרוחנית

בפשטות מרדכי שמח מפני שראה בדברי הילדים מעין נבואה, שאין להתיירא מגזרת המן. אבל אם כך, למה אחריכך לבש שק ואפר וזעק ברחוב העיר זעקה גדולה ומרה? זאת ועוד, למה המדרש מדגיש שהילדים "היו באים מבית הספר"?

אלא "מרדכי ידע את כל אשר נעשה" - הוא ידע את הסיבה הרוחנית שאפשרה את גזרת

לגלות את הנקודה הפנימית

מכך למדים הוראה לכל הדורות, ובמיוחד בדור זה, הדור של 'עקבתא דמשיחא': כשרוצים לבחון את מצבו של העם היהודי, צריך לבדוק מה קורה אצל הילדים, גם (ובעיקר) כשהם "באים מבית הספר". צריך לוודא שעוד קודם שהם משיגים יכולת להבין עניינים של שכל והבנה יהיה חדור בליבם שאין להתיירא משום דבר חוץ מהקב"ה. כאשר ילדי ישראל חדורים בהכרה הזאת, הדבר מבטיח את קיומו של עם ישראל ואת המשך קיומה של התורה בישראל, שכן "מפי עוללים ויונקים ייסדת עוז... להשביט אויבי ומתנקם".

(לקוטי שיחות כרך כא, עמ' 206)

פסוקים של אמונה

לכן ביקש מרדכי לבדוק מה קורה בתוך פנימיות ליבם של היהודים, ואת זאת בחן על-ידי ששאל את הילדים "שהיו באים מבית הספר". הוא ביקש לברר איך מחנכים את הילדים ואיזו אמונה מחדירים בליבם.

כאשר שמע מכל אחד מהם פסוקים המבטאים אמונה מלאה וביטחון גמור בקב"ה, ידע שהאמונה הפנימית בלב היהודים היא בשלמותה ובתוקפה, ולכן "שמח שמחה גדולה", כי ידע שבכוחה של האמונה יגברו על מזימותיו של המן הרשע.

עם זה קרע את בגדיו, לבש שק ואפר והכריז על צום ובכי, כדי שאותה נקודה פנימית

אמרת השבוע

רבע לארבעה

רב אחד היה מחבב את מצוות הכנסת אורחים, ואולם אשתו הייתה קמצנית וצרת-עין. פעם אחת הזמין הרב אורחים עניים לסעודת פורים. ראו האורחים שהאישה מגישה רבע עוף לכל אחד ואחד מבני הבית, ואילו הם קיבלו רבע עוף לארבעה אנשים.

קם אחד מהם וקרא: "הבה נתפלל מנחה". תמה בעל-הבית ושאל: "מה הבהילות, הלוא השעה רק רבע לאחת".

השיב העני: "ואצלנו רבע לארבעה!"... הבין הרב את הרמז והורה להגיש לעניים מנה מכובדת.

פתגם חסידי

"המן קטרג עלינו שאנו עם מפורז ומפורד, ואנו מוכיחים לו בכל שנה שאנו מלוכדים ומאוחדים. לכן מצוות להתבסס, כי גדולה לגימה שמקרבת את הלבבות" (הרבי מוורקה)

פורים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

השפעת הצום

צום תענית אסתר שמקדימים אותו ליום חמישי יש בו מעלה מיוחדת, שכן השפעתו קיימת שלושה ימים, עד יום פורים, כמו שהיה בימים ההם שבני ישראל צמו "שלושה ימים לילה ויום".

(הרבי מליובאוויטש)

חסרון דעת

גדול יום הפורים מיום הכיפורים, שכן ביום הכיפורים מצווה לענות את הגוף, ואילו בפורים חייב אדם להתבסס עד דלא ידע; וכי יש עינוי גדול מחסרון דעת!

(רבי בונם מפשיסחה)

מעלת הגורל

בתיקוני זוהר נאמר שיום הכיפורים הוא 'כי פורים'. שני הימים האלה קשורים עם הגורל, המסמל ביטול ומסירות נפש שלמעלה מטעם ודעת, והתבטלות זו באה מה'יחידה' שבנפש.

(שיחות קודש)

הנאה מסוכנת

"מפני מה נתחייבו שונאיהם של ישראל שבאותו דור כליה? מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" (מגילה יד). לא דיי שלא התעצבו

על שהוכרחו לאכול מאכלות אסורים, אלא גם נהנו מהם. מי ששמח בחטאו ונהנה ממנו - עונשו גדול מאוד.

(יערות דבש)

תולעת הספק

"הָמֵן מִן הַתּוֹרָה מֵיֵן? שְׁנֵאמַר (בראשית ג, יא) 'הָמֵן הָעֵץ' (חולין קלט). הקב"ה שאל את האדם בנוסח שיש בו ספק - 'הָמֵן הָעֵץ', ומזה נוצרה בליבו של אדם 'תולעת הספק', וכעבור דורות יצא מזה המן ממש.

(חידושי הרי"ם)

מסירות נפש של נשים

שני ספרים מכ"ד ספרי הקודש נקראים על שם אישה - רות ואסתר. שתיהן היו מוכנות למסור את נפשן; רות שאמרה "באשר תמותי אמות", ואסתר שאמרה "כאשר אבדתי אבדתי".

(שפתי חכמים)

נתינה בלי הבחנה

בהלכה נפסק שבפורים "כל הפושט יד נותנים לו", ואין מדקדקים מי האיש ואם הוא ראוי לכך. כי בפורים מאירה דרגת 'לא ידע', הבאה מעצמותו יתברך, ודרגה זו משווה קטן וגדול.

(לקוטי שיחות)

הצגת פורים

עלילה מכוערת נרקמה כנגד מענדל. לא מזמן היגר מרומניה לרוסיה והתיישב בעיר קישניב (כיום בירת מולדובה), ופתאום מצא את עצמו מסובך בתביעה משפטית מצד ממשלת רומניה, ובתביעה ממשלת רוסיה להסגירו לידיה.

מענדל היה איש עסקים מצליח. אחד ממתחריו ברומניה ניסה לסחוט ממנו סכום כסף גדול. הוא סירב, והאיש הבטיח לנקום בו. הוא הפריח שמועה כי מענדל מצא אוצר גדול השייך לממשלת רומניה, וכדי שסודו לא יתגלה, ברח לרוסיה.

מצבו של מענדל היה מסובך למדי. אמנם ממשלת רוסיה לא הסכימה להסגירו, אבל החליטה להעמידו לדין. למענדל נשלח זימון לממשלת רומניה לשגר תובע מטעמה ועדים המאשרים את נכונות טענותיה. עד המשפט שוחרר מענדל בערבות.

נסע מענדל אל 'הסבא משפולי', לבקשו עצה. בבואו הרגיע אותו הצדיק באמרו כי ישם את מבטחו בה, וכי "ישועה ה' כהרף עין". הצדיק הוסיף כי כדאי מאוד להשתדל לקבוע את מועד המשפט לפורים.

מענדל עדיין היה מלא דאגה ושאל בהיסוס: "מה אטען בבית המשפט כנגד כל הראיות שייציג התובע?"

"בעניין זה הסר דאגה מליבך", השיבו 'הסבא', "אשלח מטעמי סגנור מצוין שייצג אותך בבית המשפט".

"וכיצד אדע לזהותו?", תמה מענדל, והצדיק השיב: "הוא יחבוש כובע לבן ויעטה כפפות אדומות".

מענדל התמלא שמחה לנוכח הצעתו הנדיבה של הרבי. הוא שאל: "כמה אצטרך לשלם בעבור עבודתו של הסגנור והוצאות הדרך?"

חייך הצדיק ואמר כי זה עתה זכה לשדך יתום ויתומה, וזקוק הוא לסכום כסף גדול כדי להשיאם. "האם אתה מוכן לקבל עליך את הוצאות חתונתם?", שאל. מענדל הסכים מיד, וברבמקום נתן לצדיק סכום נאה בעבור הוצאות הראשונות והתחייב לשלם את השאר.

מענדל חזר לעירו. אחרי מאמצים והשתדלות הצליח לשנות את מועד המשפט ולקבוע אותו ליום פורים. מיד שלח מברק לרבי כדי שייכין את הסגנור מבעוד מועד.

פורים בא. חסידיו של 'הסבא משפולי' הכירו את דרכו לנהוג לעיתים בדרכים מתמיהות ובלתי־נבונות כדי לפעול ישועה ליהודים, אולם אותו פורים היה מיוחד במינו.

בליל פורים, כשהתאספו החסידים סביב שולחנו של הרבי, העלה 'הסבא' בקשה מיוחדת: מבקש הוא לערוך

את משפטו של היהודי מענדל הזקוק לישועה.

אולם בית המדרש נהפך ל'בית משפט'. החסידים התארגנו והעמידו את רב העיר בתפקיד 'השופט', ואילו צירפו עוד שני 'שופטים'. אחריו בחרו את 'התובע' וה'מלשין' ואת הנאשם 'מענדל', וכן שניים שהיו 'עדים'.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לעמלק אין תקנה

ארבע פעמים, במרוצת דברי ימי ישראל, מתקיים עימות בין עמי־ישראל לעמלק: הראשונה – מיד עם היציאה ממצרים; השנייה – לפני הכניסה לארץ, כאשר עמלק התחזה לכנעני; השלישית – בשנים הראשונות לאחר הכניסה לארץ, כאשר שאול יצא להילחם בעמלק; והפעם הרביעית היא בתקופת עקבתא דמשיחא. עמלק פותח וסוגר אפוא את תקופת המדבר, והוא גם פותח וסוגר את תקופת ההתיישבות של עמי־ישראל בארץ־ישראל, שתושלם בביאת המשיח.

צורת הופעתו של עמלק בתקופת המדבר יכולה ללמדנו על דרך התגלותו בימינו אלה. בראשית תקופת המדבר הופיע עמלק בגלוי ובלי להסוות את עצמו, ואילו בסוף התקופה היא התחזה לכנעני. וכך גם בראשית תקופת ההתיישבות בארץ־ישראל הייתה המלחמה בעמלק הגלוי, ומכאן יש להסיק שעמלק המופיע בעקבתא דמשיחא הוא עמלק המוסווה.

יודע את ריבונו

לצורך זה עלינו להבין את עניינו של עמלק. המצווה "זכור את אשר עשה לך עמלק... לא תשכח" מעידה כי המלחמה בעמלק היא מלחמה מתמדת. זו מלחמה שמתנהלת בכל יום, אם־כי היא פושטת צורה ולובשת צורה. פעם היא ניטשת בשדה־הקרב ופעם היא מתחוללת בתוך נפשו של האדם.

תורת החסידות מסבירה (ראה ספר המאמרים 'תרס"ה עמ' 210 ואילך) שעמלק מייצג גישה שלילית והרסנית, שעמה אין מקום לשום פשרה ולשום הידברות. על הפרעות שבאות מ'קליפת עמלק' יש להגיב בדרך אחת ויחידה: "תמחה את זכר עמלק" – השמדה מוחלטת, ביטול מוחלט של כל טענותיו ורעיונותיו. וכל זאת משום שעמלק "יודע את ריבונו ומתכוון למרוד בו", ומי שמכיר את האמת ואף־על־פי־כן נלחם בה – אין לו שום תקנה.

עמלק מוגדר 'חצוף בעצם'. זו חוצפה שאינה נובעת מגדולה ממשית. עשיר, ש'יענה עזות', התנשאותו נובעת מעושרו, ויש לה תקנה: כשיעמוד מול אדם עשיר ממנו, יתבטל לפניו. מי שמתיהר בזכות חכמתו, ירכין את ראשו כשיפגוש אדם שחכמתו עולה בעליל על זו שלו. כל עוד החוצפה וההתנשאות נובעות מסיבה ממשית כלשהי – יש להן תקנה. אולם עמלק הוא 'חצוף בעצם'; חוצפה שאינה נובעת משום יתרון אמיתי. לזה אין שום תקנה. הוא לא ייכנע אף לא נוכח החכם הגדול ביותר. להפך, ככל שיעמוד מול גדולה כבירה יותר, תתעצם חוצפתו.

עמלק נלחם גם באמת הגלויה ביותר. הוא יצא להילחם בישראל דווקא בשעה שכל העולם ראה את ניסי ה' ועמד משתאה – "נמוגו כל יושבי כנען". הוא לא התרשם כלל, ולהפך, ההתגלות האלוקית הברורה הזאת היא שעוררה אותו לצאת ולהילחם, משום החוצפה הטבועה בו.

קרירות מסוכנת

עלי־כן אי־אפשר לתקן את עמלק ולהסיר את הרע שבו. הוא יודע הכול, וככל שהוא יודע יותר, כן הוא מתמרד ומפריע בעוצמה רבה יותר. זה הרע המוחלט שאין לו תקנה אלא מחייה מוחלטת.

עמלק המוסווה עשוי שלא להילחם ישירות בתורה ובמצוותיה. להפך, עמלק יטען שהתורה והמצוות הן דבר גדול ורב־משמעות. הוא רק ישתדל לקרר את האדם, לבל יושפע מהתורה שהוא לומד וממהצוות שהוא מקיים, כפי שנאמר על עמלק: "אשר קרך בדרך" – מלשון קרירות. אמנם אין בכך היגיון, שהרי אדם הלומד תורה ומקיים מצוות צריך לחוש את קדושתן ולהיות מושפע מהן, אבל אצל עמלק אין מקום לחפש היגיון. בעקשנותו ובחוצפתו הוא יכול לגרום שיהודי יעסוק אף בחסידות בלי שהדבר יותיר בנפשו שום רושם. לכן צריך לזכור תמיד את עמלק ולמחותו כליל, וזו ההכנה לגאולה השלמה (ראה גם לקוטי שיחות כרך א, עמ' 208).

בשלב זה התערב הצדיק ואמר כי הוא יהיה הסגנור.

המשפט נפתח. תחילה קם ה'תובע' והחל להציג את חומרת מעשהו של מענדל, כיצד העז לגזול את רכוש המדינה ולברוח. בשעה שדיבר צחקו החסידים ולגלגו עליו.

ה'תובע' זימן את העדים. כאן נכונה לו הפתעה. ה'עדים' הפכו את עדותם וסיפרו כי אין זו אלא עלילה, שכן הם שמעו בעצמם את האיש מאיים על מענדל שיעליל עליו אם לא ישלם לו.

כעת הגיע תורו של ה'סגנור'. 'הסבא משפולי' הניח על ראשו כיפה גדולה לבנה ועל ידיו עטה כפפות אדומות. שקט השתרר באולם, והוא פתח בנאום חוצב להבות. בטוב טעם הסביר באוזני ה'שופט' כיצד היה מענדל טרף לעלילה שפלה, אשר לא יאה כי ממשלה נאורה כרוסיה תאבה להאמין לה, ולכן אל לה להיכנע ללחצים המופעלים עליה מצד ממשלת רומניה.

הדברים היו משכנעים מאוד וגם מרגשים ביותר, עד שנגעו ללב כל השומעים. בסיום דבריו לא נשאר כל ספק בצדקתו של מענדל, ולשופטים לא היה אלא לזכותו בדין ולשחררו. הם לא הסתפקו בכך ואף חייבו את ממשלת רומניה לשלם למענדל את הוצאות המשפט ובכלל זה דמי עגמת־נפש.

קריאות שמחה פרצו מפיות החסידים, וההתוועדות העליזה חזרה להתנהל כמיטב מסורת שמחת הפורים.

מיד במוצאי פורים הגיע מברק ממענדל המבשר כי זכה במשפט. כאשר בא לעיר הקיפוהו החסידים ושאלו בסקרנות כיצד התנהל המשפט. הוא סיפר כי אכן הסגנור ששלח הרבי היה מוצלח ביותר.

"נאווה הנלהב והמשכנע הטה את לב השופטים, ותיכף לאחר מכן הכריזו השופטים על הזיכוי המוחלט", תיאר בקול נרגש. עוד סיפר כי השופטים חייבו את ממשלת רומניה בהוצאות משפטו ואף בדמי עגמת־נפש.

שוב שאלו החסידים: "מה הייתה טענתו של הסגנור?". מענדל החל לחזור על הדברים, ותדהמה אחזה בחסידים. הלוא הדברים הם בדיוק מילה במילה ממה שהשמיע הצדיק בנאומו במהלך המשפט המבוים בעת סעודת פורים!...

הגיע תורו של מענדל להיכנס אל 'הסבא' ולהודות לו על הסגנור הנפלא. כאשר עמד על מפתן הדלת, בטרם פצה את פיו, חייך הצדיק ואמר: "נו מענדל, האם היטיב הסגנור ששלחתי למלא את תפקידו?"...

הומור פותח לבבות

באפרכסת. נקבעה פגישה, הצעיר החל להתעניין ביהדות וכיום הוא יהודי שומר תורה ומצוות.

התחיל באזכרה

הרב מאיר שוורץ (38), חסיד צאנז, הוא המרצה המשעשע והנהג מהמחלף. במרוצת השנים נעשה מרצה מבוקש בסמינרים למתקדמים, ב'דינרים' ובאירועים. ההומור מלווה אותו בהרצאותיו ופותח את הלבבות. "הכול התחיל כשביקשו ממני לדבר באזכרה לאביו של עובד בישיבה", הוא מספר. "פתאום התחילו לבקש ממני לשאת דברים באירועים, וכאן גיליתי את כוחו של ההומור. אדם מטבעו אינו אוהב לשמוע הטפות מוסר. ההומור מרכך את הדברים, אבל כמובן הוא אינו המטרה, אלא אמצעי בלבד".

שוורץ מספר על הרצאותיו לפני ציבור לא דתי. "בימים של סערות תקשורתיות נגד העולם החרדי והדתי יש קושי לפתח דיאלוג. אני מנסה לפרוק את המתח באמצעות הומור. למרבה הצער יש הרבה דעות קדומות. אפילו נשאלתי פעם אחת אם נכון שחרדים לא מתרחצים".

יהודים כפופקורן

גם הדימויים שלו משעשעים ומעוררי חיוך: "עם ישראל דומה לגרגרי הפופקורן", הוא אומר. "במצבם הראשוני הם קשים, אי אפשר לפתוח

הרצאה לציבור שמתעניין ביהדות, בעיצומה של סערת 'הדרת נשים' בשנה שעברה. עוד בטרם פותח המרצה בדבריו מתחילים להישמע קולות המבקשים הסבר על השפלת הנשים. המרצה מוסיף את הקהל ומכריז: "היום יצא פסק הלכה חדש האוסר על אוטובוס 'מהדרין' לנסוע 'רוורס', משום שאז יימצאו הנשים יושבות קדימה..."

המשתתפים נדהמים. נוצרת המולה. "הירגעו, לא היה פסק כזה, זו רק בדיחה", אומר המרצה. "אבל איך ייתכן שהציבור מאמין גם לדיווח ההזוי ביותר כלפי החרדים?"... מכאן ההרצאה מתנהלת למישור, לא בלי אקרות משעשעות ושנונות, שמוסר השכל טמון בהן.

הילה ברמזור

מחלף יבנה. נהג חרדי עוצר ברמזור היציאה. לצד רכבו נעצר רכב ובו צעירים לא דתיים. כשהם מבחינים בחרדי הם מגבירים את המוזיקה במלוא העוצמה. בתחילה הוא מחליט לשתוק, אולם לאחר שהם מתחילים לנופף לעברו בידיהם, הוא פותח את החלון ואומר לנהג: "יש לך הילה של קדושה על הפנים, אתה נשמה גבוהה".

הצעיר מתבלבל: "מי נשמה גבוהה?". החרדי משיב: "אתה". הנהג שואל: "איך אני יכול לבדוק את זה?". החרדי נותן לו את מספר הטלפון בביתו. למחרת מצלצל הטלפון בביתו של החרדי. "זה הפרו'קטור ממחלף יבנה", נשמע הקול

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

קריאת פרשת 'זכור'

שאלה: מה המיוחד בקריאה זו, ומי חייב בה?

תשובה: עקרונות, קריאת התורה היא חובת הציבור ולא היחיד, והיא מדרבנן (תקנות משה רבנו ועזרא הסופר). רק בעניין עמלק, שהוא העם הראשון שנלחם בעם ישראל, היה הציבורי (שמות ז, יד): "כתוב זאת זיכרון בספר", ולאחר מכן נצטוונו (דברים כה, יז): "זכור את אשר עשה לך עמלק... לא תשכח", ופירשו חז"ל, שהכוונה שיש לקרוא פרשה זו מתוך ספר התורה, וכך נזכור תמיד את שנאתו לנו, ונספר זאת לבנינו ולדורותינו, לומר להם: כך עשה לנו הרשע, ולכן נצטוונו למחות את שמו מן העולם [כלומר, יש כאן שלוש מצוות: א) זכור, ב) לא תשכח, ג) למחות את עמלק].

לכן נפסק בשולחן ערוך, וגם בשולחן ערוך

לפרוק את המתח. הרב מאיר שוורץ

אותם. אתה צריך לתת להם מכת חום ואז הם נפתחים אחד אחד ואתה מקבל מוצר טעים. כאלה אנחנו. כשפונים אל יהודי מתוך חום ואהבה, הלב נפתח".

את הריאיון הוא מסיים באמרה שנונה על הגאולה. "שאלו את הרבי מקוצק: איך תצא לקבל את המשיח? השיב הרבי: מיליוני יהודים יקבלו את המשיח ואני אעמוד אחרון בתור. המשיח ישאל אותי: ר' יהודי, איפה היית עד עכשיו? ואז אני אשיב לו: משיח, אתה שואל אותי איפה הייתי עד עכשיו, ואני שואל אותך - איפה אתה היית עד עכשיו?"...

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

